ऋत्यवर्तत येरेष वैधात्रीर्पि वामताः ॥ ४१३॥ स विसृत्य भुवं स्वां स्वां भूपतीननुयात्रिकान्। प्रयागमगमत् सैन्यैः परिमेयैनिजैः समं ॥ ४१४॥ तत्राविशिष्टान् निश्चित्य वाजिनः स मनोजवान्। द्विजभ्या लच्चमेकानं प्रद्दी भूरिद्चिणां ॥ ४१५॥ संपूर्णमन्यो लचां यः प्रद्यादत्र वाजिनां। तन्मुद्रययं मन्मुद्रा विनिवार्यत्युदीर्य च ॥ ४१६॥ श्रीजयापीउद्वस्येत्यचरिर्णलाचितां। दिग्देशगामिना मुद्रां गाङ्गस्य पयसा द्दा ॥ ४१७॥ तन्मुद्राङ्कं पयः पीवा गाङ्गमधापि निर्मलं। चित्ते प्रवर्द्धते तापा भूपानामिभमानिना ॥ ४१६॥ स्वदेशागमनानुज्ञां सैन्यस्याप्तमुखेन सः। द्वा निशायामेकाकी निर्विया करकान्तरात् ॥ ४११॥ मएउलेषु नरेन्द्राणां पयादानामिवार्यमा। गाउराजाश्रयं गुप्तं जयन्ताख्येन भूभुजा ॥ ४५०॥ प्रविवेश क्रमेणाथ नगरं पाण्डवर्डनं। तस्मिन् सीराज्यर्म्याभिः प्रीतः पार्विभूतिभिः ॥ ४३१॥ लास्यं स द्रष्टुमविशत् कार्तिकेयनिकेतनं। भर्तानुगमालच्य नृत्यगीतादिशास्त्रवित् ॥ ४२२॥